

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון ע"ה

פרשת תצוה

פורים

תשפ"ג

תוכן העניינים

- של"ס תצוה שושן פורים תשפ"א
- קידושא רבא תצוה תשפ"ב
- של"ס תצוה תשפ"ב
- של"ס תרומה תשפ"ג – הכנה לפורים
- אחר הברלה תרומה תשפ"ג – הכנה לפורים
- אחר הברלה תרומה תשפ"ב/ב
- הגה"ק בעל אבני נזר זי"ע



ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 78
ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א
ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.
וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.
מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.
לעייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

יו"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס

או במספר 03-7630585 שלווחה 8456

ואלה יעמדו על הברכה בעבור שנדבו הוצאות הגליון

| |
|---|
| הרה"ג ר' שמואל צבי זינגער שליט"א – כ"פ לע"נ זקינו הרה"ח ר' שמואל משה בן הרה"ח ר' דוד ז"ל אלברשטיין חותנו של מרן אדמו"ר הרה"ק רבי מנחם זי"ע יארצייט י"ד אדר |
| הרה"ח ר' מנחם אלברשטיין שליט"א – כ"ב לע"נ דודו זקינו הרה"ח ר' שמואל משה בן הרה"ח ר' דוד ז"ל אלברשטיין חותנו של מרן אדמו"ר הרה"ק רבי מנחם זי"ע יארצייט י"ד אדר |
| הרה"ג ר' יוסף מייער שליט"א – בארא פארק ראש ישיבת מאור התורה ובנו הר"ר משה מייער הי"ו ונכדו הר"ר משה אשר מייער הי"ו לע"נ אמו – זקנתם, האה"ח מרת חיה בת ר' יוסף ע"ה נפ' ט"ו אדר א' תשפ"ב |
| הר"ר משה מייער הי"ו – בארא פארק לרגל שמחת נישואי בנו החתן יחיאל מיכל הי"ו |
| הרה"ח ר' יוסף לאנדא שליט"א – ביתר עילית ובנו הר"ר שלמה לייב לאנדא הי"ו – בני ברק לרגל שמחת הולדת הבן – הנכד למול טוב |
| לרפואת יוסף בן חיה אלברשטיין |
| לרפואת שמחה בונם בן פוריה פינא |

זכרון עולם

לע"נ האי גברא רבא, מכוני ומקמי בית אמשינאוו לאהר
המלחמה, ממעבירי ומנחילי מסורת בית ווארקו – אמשינאוו

הרה"ח רבי יעקב דוד ווייסבראד זצ"ל
בן הרה"ח ר' שמואל (שמעלק) ווייסבראד ז"ל
רב ביהמ"ד חיסרא בבני ברק, וראש כולל אמשינאוו בתל
אביב, מח"ס אהל יוסף לתולדות בית אמשינאוו
הונצח ע"י נכדיו

הרה"ח ר' שמואל ווייסבראד שליט"א – בני ברק

הרה"ח ר' ברוך ווייסבראד שליט"א – לעייקוואד

הרה"ח ר' ישראל משה בריקמן שליט"א – בארא פארק

הר"ר מנחם ווייסבראד הי"ו – ירושלים

סעודה שלישית

פרשת תצווה – שושן פורים תשפ"א לפ"ק

אאזמו"ר זצלה"ה היה מרבה לחזור, שהנפש מושך לשמחה, והגוף לעצבות, ולכן בשעה שנתכפרו העוונות, מתגברת כח הנפש ואז מגיעה השמחה. וזהו השמחה של פורים, בבחינת משוש כל הארץ, ענין התגברות הנפש.

וראה בחסד לאברהם (מעין ב' נהר נ"ז) שמפורים ועד פסח בכל יום מתגבר הנפש, לבטל כח היצר. וזל"ק, ובכל שנה ושנה שלשים יום קודם הפסח הש"י עושה להם לישראל משא פנים ברוב חסדיו, ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלות הטומאה מעט מעט שיעור חלק אחד משלשים בכל לילה, באופן שבלייל ביעור חמץ כל פושעי ישראל עומדים בפתח היכל החיצון וכו', עכל"ק. וזה מביא את השמחה הראויה.

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד.

ובמדרש רבה (תצוה לו, א) הה"ד (ירמיה יא) זית רענן יפה פרי תואר קרא ה' שמך וכו'. שנמשלו בני ישראל לזיתים. ובהמשך המדרש מפרש פסוק זה על בית המקדש, זית רענן הה"ד (תהלים מח) יפה נוף משוש כל הארץ וכו' ונקרא משוש כל הארץ, שלא היה אחד מישראל מיצר כשהיה ביהמ"ק קיים, למה, שהיה אדם נכנס לשם מלא עונות, והיה מקריב קרבן ומתכפר לו, אין שמחה גדולה מזו, שהיה יוצא צדיק, ע"כ.

ונראה לומר פירושו, שהשמחה אינו מפני שנפטר מהעונש, אלא כפי שכ"ק

ה' לנגדי תמיד, ומסיים עם טוב לב משתה תמיד, נעוץ סופו בתחילתו, כי רק ע"י טוב לב משתה תמיד דהיינו שמחה, מגיעים לשויתי ה' לנגדי תמיד. וחזר רבות בשם אביו הרה"ק רבי יוסף זי"ע, שהיה אומר על הרבה דברים דהעצה לכך הוא מדת השמחה, כי זה עוזר לכל.

והשמחה של פורים אף משפיע על כל השנה, דהרי איתא בסדר תפילת ערבית, המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. וחרות עולם, היינו שכל הגאולות הבאות עד עולם, הם נכללים כבר ביציאת מצרים, כי יש בכך יום הפסח להמשיך ישועות בכל זמן, והזמן של פסח גופא, תלוי בהכנה של יום הפורים, נמצא שהכל תלוי בפורים, ע"כ יש מצוה של שמחה יתרה, כדי להמשיך השמחה על כל ימות השנה.



ואכן בשמחה של פורים מתחיל הכניסה לפסח, וכפי שכ"ק אאזמו"ר זצללה"ה אמר (אמ"ק פורים, קמ"ד) 'פורים הייבט מען אן לערנען הלכות פסח, כדי מען זאל אריין גיין אין פסח מיט א שמחה', ע"כ. כי יש שייכות בין פורים לפסח, וכן אמר בשם הרה"ק הרבי מלובלין זצוק"ל שאמר בלשון פוליש "יאקע פורים טאקע ליל שמורים" עכל"ק, והיינו 'כמו' שעובדים בפורים 'כך' הוא הליל שמורים.

ואולי אפשר להוסיף בדרך רמז, דאמרינן בגמרא (ברכות לה:) רבא הוה שתי חמרי כל מעלי יומא דפסחא, כי היכי דנגרריה ללביה וניכול מצה טפי, טובא גריר, פורתא סעיד, ע"כ. ויש לומר ד'טובא גריר', הרמז בזה על פורים ששותים בו הרבה יין, וזה גורר את המצה.

ואכן כל סדר העבודה צריך להיות בשמחה, וכן אמר אאזמו"ר זצללה"ה שהשו"ע אורח חיים, מתחיל עם שויתי

בימי מרדכי ואסתר שלא היה שנוי הטבעים, רק הנס היה בתוך הטבע.

וכשהקדוש ברוך הוא משנה הטבעים אינו פלא כ"כ, כי מי שבראם יכול לשנותם, אבל אם עושה נסים בתוך הטבע שאז מלכותו בהסתר, ואף על פי כן עושה פלאים, כמו בימי מרדכי ואסתר, הרי זה פלא גדול. ולכן גדל הנס כל כך בעיני ישראל עד שקבלו עליהם את התורה.

והנה ידוע שהדברים הטבעים והגשמיים נקראים בשם 'ארץ', והדברים שהמה למעלה מהטבעים נקראים בשם 'שמים' וכו'. וזה פירוש ראו כל אפסי 'ארץ' את ישועת אלוקינו. אפסי, הוא לשון התחזקות. וזה פירוש ראו כל אפסי ארץ, הטבעים כשהמה בחוזק ובתקפם, ראו ישועת ה', עכתוד"ק.

ובזה יתבאר דברי **אזמו"ר מרן רבי מנחם זי"ע** שרק אחר שהיה הנס שלא

כ"ק אזמו"ר רבי מנחם זצללה"ה אמר ששושן פורים הוא מגלה על פורים. וביאר את הענין, דהנה פורים היה מלובש בטבע ע"י ושתי ואסתר והסעודה וכדו', משא"כ הנס של שושן פורים דאז נתן אחשוורוש רשות להרוג כל כך הרבה גויים, זה בוודאי לא היה בדרך הטבע רק נס, וא"כ שושן פורים מגלה על פורים דגם פורים היה נס, עכל"ק.

ולהרחיב הדברים, הנה בספה"ק **קדושת לוי** (קדושה ראשונה פורים) מביא לשון הגמ' (מגילה יא.) אימתי ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלוקינו (תהלים צח, ג), בימי מרדכי ואסתר. וקשה, למה דוקא אז בימי מרדכי ואסתר ראו וגו' את ישועת אלוקינו, והלא היה ניסים וישועות רבות במשך הדורות. אלא, די שני מיני ניסים. ניסים נגלים כקריעת ים סוף ויציאת מצרים שבהם נשתנו הטבעים. וניסים נסתרים, כמו

שזהו הוא עיקר תוקף האמונה, לדעת את ה' בכל אשר נעשה תחת השמש. ויהי"ר שנזכה לטהרת הנפש המביאה לידי שמחה, וימשיך שמחה יתרה למשך כל ימות השנה. ויתן ה' שיהא לנו שמחה וטהרה ברכה ושפע טוב, ושמחת עולם על ראשינו במהרה בימינו.

כדרך הטבע, בשושן פורים, התגלה ביתר שאת, ענינו המיוחד של פורים, שיכלו להתבונן איך שכל המהלך של עניני הטבע ומלכות אחשוורוש וכו' אינם טבע כלל, אלא חלק מהניסים והנפלאות שעשה ה' לנו ולאבותינו, ומעתה ידע כל אחד את כל תוקף מהלכי ה' המתגלים אף בתוך הטבע,

אמרים

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. יש מדת 'צדיק' ומדת 'ישר לב', והם שני דברים נפרדים. ובגמ' (תענית טו.) אמר רב נחמן בר יצחק אף אני אומר, לא הכל לאורה, ולא הכל לשמחה, צדיקים לאורה וישרים לשמחה, עיי"ש. ומבאר הרה"ק ר' צדוק הכהן זי"ע (רסיסי לילה נג), צדיק הוא מי שהוא צדיק במעשיו ומקיים המצוות, ואז התורה מאיר את נפשו, אבל מי שאינו נזהר לשמור

עיקר הנס בפורים אינו ביטול גזירת הרשע, כי גזירה עבידא דבטלא, אלא כאן היה כבר אחר שנחתם למעלה, כדכתיב במדרש (אסתר רבה ז, יג) אמר לו, רועה נאמן, כבר נכתבה אגרת כלייה על ישראל, אמר לו משה אם בטיט היא חתומה, תפלתנו נשמעת וכו' עיי"ש. ובכל זאת התהפך הכל לטובה, וזהו ונהפוך הוא האמתי.



וכל אחד יכול להיות גדול במידת צדיק, וקטן במידת ישר לב, או איפכא, ואינו סתירה, כי הם ב' מדריגות שונות, וענין שמחת חודש אדר ושמחת פורים, קשור למידת השמחה של ישר לבב, עכתוד"ק. ומבואר שענין שמחת הפורים הוא לחיות עם הקב"ה.

ואולי משום כך, המצוה של לבסומי בפורים הוא עד דלא ידע, להורות לנו כי מידת ישר לבב אינו קשור לדרגת צדיק דוקא, וזה שייך לכל אחד ואחד מישראל, אף שאין לו שום השגה.



הרה"ק רבי מאיר יחיאל מאסטרואוצא (יומא דהילולא י"ט אדר), מפרש מה דאיתא בגמ' (מגילה ח:) קם רבה שחטי' לרבי זירא, דהנה יש דרך בעבודת השי"ת, לעבוד בבחי' גדלות, ע"ד ויגבה לנו בדרכי ד', וזה היה עבודתו של רבה, ושמו רומז לבחינה זו. ושמו של ר' זירא הוא מלשון זעירא, המורה שעבד את ה' בדרך של ענווה ושפלות.

ולקיים את מצוות ה', אין התורה מאיר בקרבנו.

ומה שמצינו שר' מאיר למד מ'אחר' שהיה רשע, שלכאורה מזה משמע שהיה בו אור התורה אף שלא התנהג כראוי, הדבר אינו כן, ובאמת לא האיר בנפשו תורתו, כי הקליפה שלו היה מסתיר האור ממנו, אלא ר' מאיר שענינו היה אור, ידע להפריד בין הדבקים, ותוכו אכל וקליפתו זרק, על כן יכול ליהנות מהאור, שהיה נסתר אף מאחר עצמו.

ומלבד ענין 'צדיק', יש עוד ענין, שהוא 'ישרות הלב', דהיינו עד כמה האדם חי עם הקב"ה, ויודע שכל מה שקורה עימו הוא מאת ה'. וכדמצינו בחז"ל (ראה עין יעקב ברכות ס"ג) היינו דאמרי אינשי גנבא אפום מחתרתא רחמנא קריא, דאף שהיצר רע גובר בו ומכניס בו רוח שטות, בכל זאת עדיין האמונה תקועה בקרבנו שהכל מהשם יתברך, וזה נקרא ישרי לב, המביא לידי שמחה.

ורק למחר, לאחר שעברו ימי הגדלות,
ראה רבה והבין, שטוב לו יותר לר' זירא
לאחוז במדריגה השייכת לו משורשו,
לעבוד את ה' בהכנעה ועניות, ולכן
בעי עליה רחמי ואחי', כלומר שהחזירו
לשורש נשמתו.

ולכן כשסעדו יחדיו בסעודת פורים,
שהמה ימי שמחה וגדלות, פעל רבה על
רבי זירא שיאחוז כשיטתו לעבוד את ה'
בבחי' גדלות, וזה הכוונה דשחטי'
לר"ז, היינו שנטל ממנו הכח לאחוז
בדרכו. ובזה הפרידו משורש נשמתו,



קידושא רבא

פרשת תצווה תשפ"ב לפ"ק

שמעלקא בניקלשבורג, ומאז התקרב ר' אייזיק'ל להרבי ר' שמעלקא זי"ע.



ואתה תצווה וגו' להעלות נר תמיד. ולכאורה רק בלילות הדליקו הנרות, ולמה נקרא תמיד, ומבאר רש"י, שכל לילה ולילה קרוי תמיד, כמו 'עולת תמיד' שאינה אלא מיום ליום וכו'.

ועובדא היתה בבחור אחד שהיה שרוי בעצבות, ולא הצליחו להוציאו מזה, ושלחו את הבחור אל הרבי מסאטמער זי"ע, וכאשר ניסה להוציא מפיו את המעיק לו, טען הבחור שנכשל כמה פעמים בדברים אסורים, וכואב לו מאד על כך, וזה גורם לו לנפילת המוחין, התחיל הרבי לעודדו שאל יפול ברוחו, ויקבל על עצמו מהיום והלאה לשוב אל

את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. הרה"ק ר' אייזיק'ל קאליבער זי"ע ראה פעם את הרה"ק רבי משה לייב סאסובער זי"ע קודם תפילת המנחה, איך שהולך ואומר פסוקי הקרבנות בהתלהבות אש, והיה אומר את הפסוק 'את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים', וחוזר על כך בתנועה מיוחדת, והרה"ק מקאליב נתלהב ליבו עד מאד, כי הרה"ק רמ"ל העלה אותו בכח תפילתו כל כך, עד שהרגיש בנפשו כאילו מקריבים זה עתה קרבנות אלו בבית המקדש.

לאחר התפילה ניגש הרה"ק מקאליב אל רבי משה לייב ושאלו היכן משיגים כבשים כאלו... ענהו, אצל הרבי ר'

ברציפות, אלא לעתים מזומנים
בקביעות, ואז יהרהר בתשובה, אך כל
שאר היום יתהלך בשמחה ויעבוד את
ה' כי העיקר בתשובה הוא להתחזק
מהיום והלאה.

ה', ולעסוק בתורה ובתפילה, וה' הטוב
יכפר עליו. טען הבחור והלא נאמר
מפורש בתהילים, וחסאתי נגדי תמיד,
ואיך יוכל לנהוג כן. הביא לו הרבי
מדברי רש"י אלו, ש'תמיד' אין הכוונה



סעודה שלישית

פרשת תצווה תשפ"ב לפ"ק

ובדרך זו אף מצינו בבית יעקב (להרה"ק ר' יעקב אהרן אב"ד אלכסנדר) שביאר הכתובים בהקדם הקושיא למה נאמר כאן ואתה תצווה, ולא נכתב כדרך הרגיל במצוות התורה, וידבר ה' אל משה צו את בני ישראל. אך הענין הוא, כי בשאר פרשיות שבתורה ובכל המצוות אשר נצטוו ישראל ע"י משה, משה רבינו היה השליח למסור להם המצווה, אך בני ישראל בעצמם המה יעשו את המצווה עליהם בכחם ועוצם ידם, משא"כ כאן בבנין המשכן היה הכל בכח קדושת משה והוא היה העיקר, והוא רק שמצווה את בני ישראל שיעזרו בידו לקיים את מצוות ה', ולכן נקרא על שמו ואתה תצווה, היינו שהוא יצווה על כל חכמי לב לעזור בידו. ומשה רבינו זכה

ואתה תצווה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. בפרשה זו לא נזכר שמו של משה, ובזוה"ק (פנחס רמז). אי' דמפני שאמר ואם אין מחני נא מספרך וגו'. לכן נגזר עליו שלא יכתב שמו בפרשה זו.

כ"ק אצמו"ר זצללה"ה ביאר בשם הרה"ק מווארק' זי"ע שהטעם שלא נזכר שמו של משה בפרשה, כיון שראה הקב"ה המסירות נפש הגדולה של משה למען כלל ישראל, כשאמר 'ואם אין מחני נא מספרך', אמר הקב"ה הרי אתה משלי. וסדר העולם הוא, כשאחד רגיל אצלו, 'היימיש', אינו קוראו לו בשמו, אלא מדבר אליו בלשון 'אתה', וע"כ אמר 'ואתה' שהוא לשון ידידות.

ובמצוות, אין משה חפץ לגאול עם בטלנים מן התורה. ונרמז בכתוב, ואתה 'תצוה' את בני ישראל, 'תצוה' הוא לשון מלך המצווה על העם, כי הוא גואל אחרון, כי משיח הוא נשמת משה.

וכן מצינו בספה"ק **מאור ושמש** (חקת ד"ה אמנם) כי הג' גלויות בא קיצם בזכות האבות הק', וגלות הרביעי הוא גלות אדום, יתבטל בזכותו של משה רבינו, ומזה הטעם רצה משה לעבור דרך ארץ אדום, ונתקרב אליהם בבקשה גדולה, כי מגמתו היה להקל על כובד הגלות, עיי"ש. וכיון שעל משה רבינו להיות הגואל האחרון, לכן בכח התורה אפשר לבטל גלות זו.

וזהו ענין פרשת ואתה תצווה, שהוא שבחו ומעלתו של משה, שכל ענין המשכן, הכל בא על ידו. וכן ענין הגאולה העתידה הוא בזכותו של משה. כן יעזרנו ה' להביא גאולתינו ופדות נפשינו במהרה ברחמים אמן.

בזה, שמלאכת המשכן יקרא על שמו, בשביל שמסר נפשו על בניו של הקב"ה, במה שאמר ואם אין מחני נא וגו'.

וזהו שנאמר בכל הסדרה, 'ואתה תצוה, 'ואתה תדבר אל כל חכמי לב, 'ושמת' את שתי האבנים, 'ועשית' שתי משבצות, 'ועשית' חושן משפט וכו', כל זה יורה דעיקר העושה היה משה רבינו.

וכן מצינו שפרשה זו מדברת במעלתו של משה רבינו **באור החיים הק'** שכתב שנרמז בפסוק זה שהגאולה העתידה, יהא בכוחו של משה, ע"ד מאמר **הזוהר חדש** (ח"א טו). שבג' גלויות הראשונות חזרו בזכות האבות הק' אברהם יצחק ויעקב, ומגלות הרביעית יגאלו בזכותו של משה. היינו בזכות התורה שהוא כוחו של משה, כמ"ש זכרו תורת משה עבדי. ובלשונו הק' של האוה"ח, כי כל עוד שאין עוסקים בתורה

סעודה שלישית

פרשת תרומה תשפ"ג לפ"ק

המצוה, לא ימשך לו מן המצוה ההיא מה שהקב"ה רצה שימשך ממנה, ומי שמתעורר ומכין עצמו, מקבל הרבה יותר.

ונבאר ענין אחד במעלת היום, על פי המובא בספ"ק מהבעל התניא ועוד, הנה יש ב' סוגי אהבות, אהבה התלויה בדבר, היינו מחמת שמבין בדעתו תועלת הדבר ולכן אוהב אותו הדבר, והשנית הוא, שאינה תלויה בדעתו, אלא הוא אהבה בעצם, כמו אהבת בן אל אביו, וזה אינו מפני איזה סיבה חיצונית, אלא נמשך אל אביו כי זה שרשו ועצמותו.

כן הוא הדבר גם בקשר שבין ישראל להש"ת, יש אהבה שאינה שוה לכל

נאמר במגילה, ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים, כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין. בספ"ק אור המאיר מביא שבכל מועד מאיר אור מיוחד לזמן זה, ובכדי שיוכל האדם לקבל השפעות אלו מן השמים, צריך להתכונן אליהם, ולהבין ענין היום, וכפי ההכנה אפשר לקבל את ההשפעה, וזהו הרמז בפסוק, ויאמר המלך, שהמלך מגלה אמריו, לחכמים יודעי העתים, הם אלו שיודעים את בחינת המועדים ומעלתן טרם כל עת שמגיע, כי כן דבר המלך, לגלות סודו, לפני כל ידעי דת ודין, למי שהכין עצמו טרם בוא עת המועד, והם מקבלים השפעה יתירה.

וכן איתא במאירי (בהקדמה) שמי שמקיים המצוות מבלי שיתבונן בענין

שעל ידי זה כל בני ישראל יכולים לעורר את הקשר הפנימי והעצמי עם הריבונו של עולם.

נמצא שההשפעה של פורים הוא בבחינת א וואכעדיגע יום טוב, ששייך לכל אחד, ואינו תלוי בדרגת האדם, אלא כל בר ישראל יש לו שייכות לכך, לכן יום הפורים הוא כל כך גדול, וכדאיתא בחז"ל שפורים לא יתבטל לעתיד לבוא, כי זה באמת הגילוי של לעתיד לבוא שיתגלה שקודשא ב"ה וישראל כולו חד.

אך יש תנאי לגילוי זה וכפי שאמר המן, בלישנא בישא, אשר ליכא דידע לישנא בישא כהמן (מגילה יג, ב) אשר טען על בני ישראל שהם מפוזר ומפורד בין העמים, ולכן לא היה אפשר שירד ההארה שרצה מרדכי הצדיק שיתגלה, כי אי אפשר להמשיך השפעה גדולה רק כשבני ישראל המה באחדות. וכדאיתא **בתניא** (פרק לב) דקב"ה לא שריא באתר

נפש, ותלוי בעבודת האדם, ועל פי דרגתו מגיע להשגה גדולה ויתירה. אך ישנה גם אהבה מסותרת בלב כל ישראל, וזה מפני שבני ישראל קשורים בעצם לרבש"ע, בנים אתם לה' אלוקים, וזה אינו תלוי בעבודת האדם, אלא שזה טבעם בעצם מציאותם, אך נקודה זו היא בבחינת גלות, ואין כל אחד יכול להגיע לזה, ולהוציאו אל הפועל, מלבד בזמן של מסירות נפש.

מרדכי הצדיק היה בבחינה זו, שידע לעורר בלבב ישראל נקודה זו שבפנימיותם, וזהו הענין שחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, כי דרגא זו אינו תלוי ועומד בדעת האדם, כי היא גבוהה יותר מכך.

כי האהבה הרגילה תלוי בידיעה של האדם, אשר כל אחד לפי גדלו ולפי קטנו, משיג ההשפעות. אך בימי הפורים יש הארה של מרדכי הצדיק,



שמחים יחד, נשפע הארת מרדכי הצדיק. נמצא שלכל אחד ואחד יש שייכות להארה של פורים, ואינו תלוי במדריגה, וכל אחד יכול לעורר את הנקודה הפנימית, יעזור השי"ת שנזכה ליהודים היתה אורה, ס'זאל זיין לעכטיג, ונזכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

פגים, על כן צייתה אסתר לך כנוס את כל היהודים, ובכח זה של אחדות נשפע הכח לעורר גילוי פנימיות בני ישראל.

ולכן איתא בספה"ק דכל מצוות יום הפורים המה בענינים של קשר בין אדם לחבירו, מתנות לאביונים משלוח מנות משתה ושמחה, כי בעת שכולם כאחד



אחר הבדלה

פרשת תרומה תשפ"ג לפ"ק

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה סיפר, שהיה יהודי שעשה תיקוני תשובה, ונסע לגלות והגיע לספרדישע יודן, והיה לו תמיד אצלו פלעשל בראנפען, והרב שם שאלו מה יש בבקבוק זה, ונתן לו לטעום מהמשקה, והוא לא היה רגיל לזה, על כן היה מר בפיו, ואחר כך שאלו הרב לרצונו, אמר לו שרוצה שיתן לו תיקון תשובה, שאלו כמה זמן כבר שותה משקה זו, אמר עשר שנים, אמר לו, **אם כן אין לך תשובה גדולה מזו...**

יהודי שהיה שותה הרבה ואמר לו הרופא שזה לא בריא בשבילו כי זה מחממו, שאל החסיד את הרופא הלוא שמים אלכוהול על המכה, וזה מצנן את המקום, אמר אכן בשעת מעשה זה מקרר אך אחר כך זה מחמם, כשיצא מאת הרופא אמר, **אויב אזוי, דארף מען זעהן שטענדיג צו האלטן בשעת מעשה...**

אא"ז הרה"ק רבי יעקב דוד זי"ע, היה פעם בקאצק, ומוזגו לו שמה משקה רב, כמה וכמה פעמים, (שם היו רגילים לשתיה מרובה) ושתה הרבה מאד, ואח"כ כשהיה צריך לקבל את העולם, האט זיך גיגעבען אַפּאָר שאַקעל אין ס'איז געוועהן נאכען טרינקען, וסר יינו והי' ממש כאחד האדם, וחסידי קאצק מאוד התפעלו ממנו, לימים חפץ הרה"ק ר' ישראל פילובער, נכד לרבי מקאצק, להשתדך עימו, ואמר כי ראה אצלו דרגא, אף שניסו כל כך לבלבלו, נשאר בדעת.



המגיד אמר לבית יוסף, (בספר מגיד מישרים) שמה שיכולים בני הכפרים להקדים קריאת המגילה בימים י"א י"ב י"ג הוא בגלל שאנשי הכפרים הם עדינים יותר, כי אינם קשורים כל כך לעניני עולם הזה, ולכן מוקדם אצלם ההארה של הנס.

רבי משה סאקולובער, שהיה מחסידים המקורבים של **א"ז רבי יעקב דוד זי"ע** שתה פעם הרבה מאד בפורים שחל להיות בערב שבת, ורצה לילך ולשכב במטה, אלא שבדרכו נפל על הארץ באחד מן החדרים הסמוכים לבית המדרש ונרדם שם. לאחר הדלקת הנרות, (כשנשאר מעט זמן לכניסת השבת) לקח רבי מרדכי 'מורה הוראה' את הנרות, והניחום על הארץ לצד ראשו של רבי משה כשהוא ישן, (והיה נראה כבר מינן... רח"ל) והלכו כל העולם לראות איך שישן רבי משה בשכרותו כשהנרות מונחים לצד ראשו (ולא היו יכולים לסלק הנרות מאחר שכבר קידש היום), וגם הרבי מהרי"ד זי"ע כשנכנס לביהמ"ד הלך בדרך זה לראותו כשהוא ישן על הארץ, **"און האט געגעבן א שמייכעל"**.

פעם בשמחת נישואין בא יהודי לפני **כ"ק אזמו"ר זצללה"ה** ובתוך הדברים התאונן שכהיום מונחים יותר מדי בענינים גשמיים, נענה לו **א"ז** ואמר, כתיב בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה, ובפשטות הכוונה שמה רבינו שאל באיזה זכות יגאלו, ואמר לו ה', שבעתיד כשיצאו ממצרים יעבדו את האלוקים ויקבלו את התורה. אך אפשר גם לפרש, שאמר הקב"ה למשה, אם רק נוציא את העם ממצרים, תראה שהם רצים מיד לעבוד את האלוקים, **הרי לנו שהם כבר טובים מעכשיו...**

א גוטע וואך, א פרייליכע וואך, א לעכטיגע וואך, א מזל'דיגע וואך.

אחר הברלה

פרשת תרומה תשפ"ב לפ"ק

השבוע (י"א באדר) חל יומא דהילולא של הרה"ק האבני נזר זי"ע. הוא היה בן רבי זאב נחום אב"ד ביאלא בעל אגודת אזוב וחתן הרה"ק מקאצק זי"ע.

מסופר שהרה"ק מקאצק אמר שהאגודת אזוב זכה לבן גדול כיון שלמד בזמן שמעטים הלומדים בו, שהיה זה באמצע יום הפורים, כשכל עמלי תורה היו עסוקים במצות היום, והוא היה יושב אז והוגה בתורה, על כן זכה בשכר זאת לבן גדול וקדוש כזה.

כבר מימי ילדותו למד בהתמדה גדולה בתשוקה וחיות, ועוד לפני הבר מצוה זכה לסיים כל הש"ס ולכבוד הסיום עשה אביו הגה"ק זצ"ל סעודה גדולה ובשעת הסעודה אמר האב אל בנו, בדרך צחות, למה מסתיים הש"ס עם תיבת בשלום, מפני שהר"ת של אותיות בשלום ב'יסט ש'וין ל'יסטיג? ו'ויסט מ'אימתי? לרמוז להאדם שסיים את הש"ס, שידע שעדיין אינו מבין המשנה הראשונה. (כידוע שדוקא מי שלומד יודע את מיעוט ערכו, ומי שאינו לומד חושב שכבר יודע את הכל).

לימים נלקח לחתן אצל הרה"ק מקאצק זי"ע, 'מקור החכמה והתבונה' אשר ממנו למד דרכי העיון בתורה, ומה המה חידושים באמת, כידוע מהקדמתו לספר אגלי טל.

שם בהקדמה גם כותב, שרצה מתחילה דוקא ללמד תלמידים, אך לעת זקנתו משום בריאות גופו קשה לו הדיבור על כן כותב את חידושיו ומשם ילמדו

דרכי הלימוד, וכתב ספר על הלכות שבת כיוון שהוא שקול כנגד כל התורה כולה ועיי"ש. **האגלי טל** הוא א מורא'דיגע ספר, אך אינו כל כך קל, כי הוא ספר עמוק.

פעם בימי עלומיו בקאצק כשלא היה בקו הבריאות, הזהירו אותו הרופאים שלא ילמד כלל, ועל כן הביט אז בספר 'בחינת עולם'. ספר מוסר שנכתב בדרך של פיוטים, וכאשר בא חותנו הרה"ק מקאצק אמר לו באידיש, וואס טוט דען דער 'בחינת עולם', (לר' ידעי' הפניני) ער איז מהבל די וועלט, וואס קומט ארויס, דער שכל פארשטייט דאס הונדערט מאל, דאס פלייש וויל דאך אבער נישט אזוי ווערען, א בלאט גמרא מאכט דאס פלייש זאל אויך אזוי ווערען...

פעם נכנס האבני נזר לחותנו מקאצק ודיבר עמו בד"ת, ובין השאר שאלו הרבי מקאצק איך אומר רש"י במס' ראש השנה, מצווה לאו ליהנות נתנו, אלא לעול על צוואריהם. והרי כשגומרים המצוה יורד ממנו העול, אך ההנאה נשארת, ואיך יתכן כזאת...

איתא **מהאבני נזר על פרשת זכור**, זכור אשר עשה לך עמלק גו' אשר קרך בדרך וגו'. ידוע שעמלק הוא בחינת דעת דקליפה, ענין הדעת הוא ענוה, שהאדם ידע ויכיר את מיעוט ערכו, כדאיתא **במדרש**, כל ת"ח שאין בו דעת נבילה טובה הימנו, וזה לעומת זה, עמלק הוא דעת דקליפה היינו להשתמש בדעת זו לרע, להפיל את האדם ביאוש, לאמור לו שהוא רחוק מאד מה' ואין לו עוד תקוה, וזהו אשר קרך בדרך, שהכניס בהם יאוש שהוא התקררות.

לא אבה האבני נזר שיסתופפו בצילו כי אם חסידים בני עליה ת"ח יראי ה', אך כמובן מאיליו כשספרו עליו נפלאות, הגיעו כל סוגי האנשים לרפואות

וישועות, ובענין זה, פעם התבטא לאמור, להמשיך פרנסה או רפואה לאו מילתא זוטרתא הוא, אבל לשחרר מן הצבא דבר קל הוא אצלי, כי כאשר אני לומד גמ' ואני מקשה קושיא ומתרצה, אזי מוכרח האיש להשתחרר. ובלבד שלא לא עלה בלבי פירכא לסתור התירוץ.

כאשר שהה פעם במרחצאות בדייטשלאנד לצרכי רפואה וחבש בשבת את השטריימל לראשו, פגשו אחד מבני העיר, ושאלו וכי למה יחבוש 'בערן-הוטל' (כובע של פרוה) בימי שרב וקיץ, השיבו רבינו מיניה וביה, מפני שהשבת כאן קרירה עד מאד...

האבני נזר היה משבח עד מאד את הרבי מווארקיי זי"ע, ואמר שבענין לימוד התורה לא הכירו אותו דיו, כי היה למדן כמו החידושי הרי"ם.

פעם נסע אא"ז הרה"ק ר' מנחם מאמשינאו זי"ע לחתונת אחד מנכדיו ובדרך למקום השמחה עבר בעיר סוכטשוב ונכנס לבקר את האבני נזר, הרבי מסוכטשוב שמח מאוד לקראת אורחו, ואמר לו חייב אני לכבדכם ביותר משום חובת הכרת הטוב, שכן אבי בעל האגודת אזוב נסע פעם לרבי מווארקיי והצטרפתי אליו בנסיעתו ונכנסנו לבקר את זקנך הרה"ק ר' יצחק מווארקיי זי"ע והוא קרבנו ביותר. ובהיותי ילד רך בשנים, אמרתי לו בענטש מיר, ואמר לי הווארקער רבי, שאינו דרך ארץ לדבר בלשון נוכח, שהיה לי לומר 'דער רבי זאל מיר בענטשן', ענית לו, שאין הדבר משום חוצפה חלילה, שהרי גם לפני מלך מלכי המלכים אנו מדברים בלשון נוכח, שכן אומרים לו 'אתה' כששמע הרבי את תשובתי, פנה לאבי ואמר לו מבטחני בילד זה שיגדל לגדול בישראל. אמרתי לו, שאיני מסתפק בברכה קצרה זו, אלא רצוני שישים שתי

ידיו על ראשי ויברכני בברכה ארוכה, וכך עשה ששם ידיו על ראשי וברכני בהרבה ברכות, וסיים האבני נזר, האמת היא, שלא נתקיימו במלואם כל הברכות שברכני, אך בכל זאת מחויב אני בהכרת הטוב משום חלק הברכות שכן התקיימו בי. (ואח"כ התנצל שאין יכול להשתתף בשמחה, מחמת שחודש ניסן הזמן יקר עד מאד וכו').

פעם בא האבנ"ז לבקר את הרה"ק ר' בונם'ל אטוואצקער במעונו. כשהגיע לחדרו נשק האבנ"ז את המזווה בידו. ר' בונם'ל שהיה שארפער, אמר לו: הרבי מסוכוטשוב את המזווה שלי מנשקים בפה ולא עם היד, האבני נזר אכן חזר ועשה כן, ונכנס לחדר ושוחחו ביניהם. לאחר שיצא האבני נזר מביתו, אמר לחסידים: הרבי הוא מלא אמת.

אגב, סיפר כ"ק אזמו"ר זצללה"ה שפעם פגש ר' בונם'ל הנ"ל, את האדמו"ר בעל התכלת מראדזין, וראה שהראדזינער לובש שעון כיס של זהב עם שלשלת על הוועסטיל, א"ל ר' בונם'ל איך האב גיקענט אייער פאטער, פאר זיינעט וועגען, בעט איך אייך איר זאלט עס אויסטוהן' ומיד פשטו, ואמר הרבי מראדזין, היר הוא ידע שאני 'שארפער מענטש' ויודע אני לענות בחזרה, אלא ראיתי 'אז ער מיינט עס ערנסט'.

לפני נסיעתו לארץ ישראל התייעץ ר' בונם'ל עם האבני נזר, שפסק את פסוקו, שאם יוכל להתפרנס בארץ ישראל עלה יעלה, וכך הוה. והדברים תואמים עם דברי האבני נזר בשו"ת (יו"ד סי' תנ"ד י"ח) דאפילו מי שמתגורר בארץ ישראל, אבל אינו מתפרנס מארץ ישראל לא קיים את המצוה וכו' עי"ש.

בהשבע ברכות שעשה הרב מנאנאש זצ"ל התווכח דו"ז הרה"ק ר' שמעון שלום זי"ע, עם הרבי מסאטמער על דברי האבני נזר סי' תנ"ד בעניני ארץ ישראל, ונמשך הפלפול זמן רב, זה בונה וזה סותר, ולבסוף תירץ הרש"ש את דברי האבני נזר.

כ"ק אזמו"ר זצלה"ה סיפר שפעם אמר האבני נזר לאחד, 'אני רוצה לומר לך סברא, אבל אתה צריך להיות לי 'א גוטער פריינט'. (כלומר שרק אם ירצה להבין, יוכל לקלוט את עומק הסברא).

מתלמידיו המפורסמים המה: החלקת יואב, הכלי חמדה, הרב מקוויגלוב, ועוד רבים וטובים.

זקיני הגה"ק רבי חיים אלעזר וואקס זצ"ל בשו"ת נפש חי' כותב באחד התשובות להאבנ"ז, (או"ח סי' ב') שאכן האבנ"ז במהירות שכלו סוקר הכל בסקירה אחת, אבל אני צריך להאריך ולבאר וכו'.

כמו כן הנפש חיה, היה זה שהמליץ לקבל את האבני נזר לאב"ד סוכוטשוב, ואסף הנפש חיה לאנשי העיר וקרא לפניהם, שצריכים לעשות הכנה לפני קבלת רב גדול כזה, כפי שמצינו שבני ישראל הכינו את עצמם לקבלת התורה בסיני.

ספריו שהשאיר אחריו הם: אבני נזר, אגלי טל, וכן דברי תורה נפלאים הפזורים לרוב בספרו של בנו בעל השם משמואל.

זכותו יגן עלינו ועכי"א, א גוטע וואך, א פרייליכער וואך.

בית המדרש דהסידי

אכשינאז

בנשיאות כ"ק מדרן אדמו"ר שליט"א
4408 15th Avenue

זמנים לימי הפורים הבעל"ט

ליל פורים

- 6:00 מנחה תענית אסתר
6:40 מעריב ליל פורים
7:04 קריאת המגילה בזמן ר"ת
מנין שני למעריב אחר קריאת המגילה

יום הפורים

- 8:00 שחרית
9:20 קריאת המגילה

משתה היין ומשלוח מנות
בבית כ"ק מדרן רבינו שליט"א בכנין הבית המדרש
בין השעות 3:00 - עד מנחה

- 6:00 מנחה

המשך סעודת פורים אחר מנחה

עריכת השולחן

עריכת השולחן בבית מדרשנו
בליווי כלי זמר בתופים ובמחולות
בשעה: 8:00

צדקת יצחק

צדקת
יצחק

קופת החסד

קמחא דפסחא | עור ליולדות

ערב פורים תשפ"ג לפ"ק

מתנות לאביונים | צרכי י"ט

בעוזהש"ת

ע"ש תה"ק באמישינסא וי"ע
במסגרת כ"ק אסודר שליט"א

נבשי בשאלתי ועמי בבקשתי?

הן ידוע לכל פעולות קופת החסד "צדקת יצחק" העומדת לעזר וסעד למושפחות רבות מאנ"ש לחלצם ממיצר להוציאם מדחקם ולהחיות נפשותם ונפשות ביתם בתמיכות הגונות, בימים אלו אנו פותחים את

מגבית 'מתנות לאביונים' תשפ"ג

על כן נבקש מכל אנ"ש שיחי' להשתתף במגבית זו בעין יפה וברוח נדיבה אשר רב ההכנסה של קופה זו היא אך ורק מנדבת לבם של אנ"ש, ובזה מקיימים בהידור רב מצוות "והי אחיך עמך" ומצוות היום של "מתנות לאביונים" וזכות הצדקה יעמוד לכם להתברך בכל מיילי דמיטב וימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה ולברכה.

נדבת לבכם אפשר למסור לגבאים:

בארא פארק: הר"ר משה ערליך, הר"ר נפתלי ערליך

מאנסי: הר"ר חיים רוזמאן, לעיקוואד: הר"ר העשי פאללמאן

בארה"ק: הר"ר זלמן לעווין

Make checks payable to: Beth Hamedrach Chasidei Amshinov
Credit Card: Tzidkasyitzchok.org (and select Tzidkas Yitzchok)
Zelle or Paypal: Amshinov15@gmail.com
And write "Tzidkas Yitzchok" in the memo



בס"ד

בית המדרש דהסידי אמשינאו

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

4408 15th Ave.

הזמנה של מצוה

הננו בזה להזמין את ידידנו ואנ"ש
לסעודת הילולא של

כ"ק מרן הרה"ק ר' יצחק זי"ע

בראשית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שתתקיים מוצש"ק כי תשא

אור לי"ט אדר תשפ"ג לפ"ק

למספרם Mar 11

בבית מדרשינו בשעה 9:00

זכות בעל ההילולא יגן עלינו

להיוושע בכל מילי דמיטב

הגבאים

מי שברצונו להשתתף בהוצאת הסעודה

יפנה לד' נחום ערליך הי"ו 347-482-7836

כל מי שקיבל עליו ללמוד משניות נא לסיימו עד זמן הנ"ל



וועד האש"ל

שע"י בית המדרש דהסידי אמשנאוו

ערש"ק פרשת תצוה תשפ"ג

בעזהשי"ת

הגנו להודיע כי נפתחה ההרשמה
להכנסת אורחים
בשבת קודש פרשת כי תשא - פרה
שבת שלפני היארצייט של
מרן אדמו"ר הרה"ק רבי יצחק
זי"ע

בעזהשי"ת יהיה אש"ל מלא

ההרשמה אצל הר"ר יצחק מעריל הי"ו

347-429-5461

לקראת שבת למו ונלמה

צדקת יצחק

קופת החסד

צדקת
יצחק

קמחא דפסחא | עזר לילדות

מתנות לאביזנים | צרכי יום

ע"ש הרב ר' מאיר טאוור ד"ר
בשנת כ"ק אש"ת תש"פ

פרשת תצוה זכור תשפ"ג לפ"ק

בעזה"ש"ת

ויין ישמח לבב אנוש

לכבוד יום טוב

ברוך ה' מעתה ניתן להשיג גם:

CREAM MALAGA WINE

KEDEM GRAPE JUICE

ועוד הרבה יינות במחירים מיוחדים

להזמנות אפשר להתקשר: 347.460.5223

או לשלוח לאימעייל: info@tzidkasyitzchok.org

הכמות במחיר מיוחד מוגבל על כן נא להזדרז ולהירשם

כדי שנוכל לסדר הכל על צד היותר טוב

בברכה

הגבאים